
Research article

**THE IMPLEMENTATION OF 1 STUDENT 1 SPORT POLICY AMONG
SECONDARY SCHOOL TEACHERS IN KLUANG, JOHOR**

Mohamad Firdaus Ahmad¹, Tajul Arifin Muhamad¹, Shahlan Surat¹, Jady Z. Hassim¹ & Siti Aida Lamat¹

¹Fakulti Pendidikan, Universiti Kebangsaan Malaysia, Malaysia

Abstract

Journal of Sports Science and Physical Education 5(2): 24-43, 2016 - The implementation of the 1 Student 1 Sport Policy (D1M1S) focuses on the involvement of students who are less active in sports activities in order to polish and further developed their talent potential. It is believed that the responsibility and the role of teachers are vital in ensuring the implementation of D1M1S conducted at the school level. However, the use of teachers as executors in ensuring that this policy is carried out must be studied and identified to achieve the goal of D1M1S besides improving the quality of work to a higher level. This study was conducted to identify the implementation level of D1M1S among teachers in secondary schools in Kluang, Johor, implementation of D1M1S based on gender differences and category of school and existing relationships such as elements of skill, understanding, commitment and sports facilities. The key success of D1M1S implementation is closely related to the teachers as executors. This study was carried out on 389 secondary school teachers in Kluang, Johor. Questionnaire containing 36 items was developed and administered to measure the elements of skill, commitment, understanding and sport facilities. Cronbach Alpha reliability coefficient value of the instrument was 0.95. The data were analysed using descriptive statistics (mean, standard deviation and frequency) and inferential analysis (independent samples t-test and Pearson correlation). The findings showed high level of understanding towards D1M1S while the elements of skill, commitment and sports facilities were at a moderate level. In addition, there were significant difference in terms of mean scores reported for the implementation of D1M1S based on the genders of the teachers with the skills element ($p = 0.00 < 0.05$), while there was no significant difference in mean score of the implementation of D1M1S based on the category of school for the elements of skill, understanding, commitment and sport facilities. Therefore, teachers involved in the implementation of D1M1S in school must give full effort and always be committed in ensuring that the D1M1S goals are achieved.

Keywords: 1 Student 1 Sport Policy, Skill, Understanding, Commitment & Sports Facilities.

PELAKSANAAN DASAR SATU MURID SATU SUKAN DALAM KALANGAN GURU SEKOLAH MENENGAH DAERAH KLUANG, JOHOR

Abstrak

Pelaksanaan Dasar 1 Murid 1 Sukan (D1M1S) memberi fokus utama terhadap penglibatan murid yang kurang aktif untuk turut serta dalam aktiviti sukan disamping menggilap bakat murid yang mempunyai potensi untuk dibangunkan. D1M1S dijalankan di peringkat sekolah. Namun begitu, tahap pelaksanaan dasar tersebut dalam kalangan guru-guru sebagai golongan pelaksana harus dikaji dan dikenalpasti bagi membantu merealisasikan matlamat D1M1S disamping meningkatkan kualiti kerja ke tahap yang lebih tinggi. Kajian ini dijalankan bertujuan untuk mengenalpasti tahap pelaksanaan D1M1S dalam kalangan guru-guru sekolah menengah di daerah Kluang, Johor, perbezaan pelaksanaan D1M1S berdasarkan jantina dan kategori sekolah serta hubungan yang ada berdasarkan elemen kemahiran, kefahaman, komitmen dan kemudahan sukan. Faktor utama kejayaan pelaksanaan D1M1S adalah berkait rapat dengan guru-guru sendiri sebagai golongan pelaksana. Kajian ini dijalankan terhadap 389 orang guru sekolah menengah di daerah Kluang, Johor. Data kajian yang diperoleh melalui borang soal selidik mengandungi 36 item soalan ditadbirkan kepada sampel untuk mengukur elemen kemahiran, komitmen, kefahaman dan kemudahan sukan. Nilai pekali kebolehpercayaan Cronbach Alpha bagi instrumen kajian ini adalah 0.95. Data dianalisis menggunakan analisis deskriptif (min, sisihan piawai dan frekuensi) dan analisis inferensi (ujian-t sampel bebas). Dapatan kajian menunjukkan kefahaman guru terhadap D1M1S berada pada tahap tinggi manakala elemen kemahiran, komitmen dan kemudahan sukan pula berada pada tahap sederhana. Selain itu, terdapat perbezaan min pelaksanaan D1M1S secara signifikan berdasarkan jantina guru bagi elemen kemahiran dengan nilai ($p=0.00 < 0.05$). Dapatan kajian juga menunjukkan bahawa tidak terdapat perbezaan min pelaksanaan D1M1S secara signifikan berdasarkan kategori sekolah bagi elemen kemahiran, kefahaman, komitmen dan kemudahan sukan. Justeru, setiap guru yang terlibat dalam pelaksanaan D1M1S di sekolah perlu memberikan usaha penuh dan sentiasa komited bagi memastikan matlamat D1M1S tercapai.

Kata Kunci: Dasar 1 Murid 1 Sukan, Kemahiran, Komitmen, Kefahaman & Kemudahan Sukan

Pengenalan

Kementerian Pendidikan Malaysia (KPM) telah melaksanakan Dasar 1 Murid 1 Sukan (D1M1S) pada tahun 2011 bagi melahirkan generasi masyarakat yang mengamalkan aktiviti sukan dalam kehidupan seharian. Dasar ini adalah selaras dengan hasrat kerajaan bagi melahirkan murid yang seimbang dalam aspek akademik dan perkembangan fizikal. Pelaksanaan D1M1S memerlukan sokongan dan komitmen yang tinggi daripada semua pihak termasuk golongan pentadbir sekolah, guru-guru, ibu bapa dan murid. Oleh sebab pelaksanaan D1M1S di sekolah, guru-guru berhadapan dengan bebanan tanggungjawab yang semakin bertambah seterusnya menjadi penentu kepada tahap usaha guru dalam melaksanakan D1M1S. Di negara maju, guru-guru berusaha menggunakan pelbagai cara untuk menarik minat murid dalam pengajaran mereka mengenai gaya hidup yang sihat (Sallis & McKenzie, 1991). Kesungguhan tersebut disebabkan kajian di negara mereka (Baquet, Berthoin & Van Praagh, 2002) mendapati semakin meningkat umur seseorang kanak-kanak semakin kurang mereka melaksanakan aktiviti fizikal. Kesan daripada keadaan itu menyebabkan penyakit obesiti dalam kalangan kanak-kanak semakin meningkat di negara Maju (Nemet & Cooper, 2002).

Di dalam usaha untuk mencapai impian menjadi negara yang maju dan berdaya saing, aspek kesihatan tidak dilupakan. Namun begitu, masalah obesiti boleh terjadi dalam kalangan kanak-kanak dan juga orang dewasa. Mengikut data rasmi Kementerian Kesihatan, kadar obesiti kanak-kanak negara ini adalah 15 peratus, tetapi jumlah itu dipercayai lebih tinggi sekarang terutama di Kuala Lumpur dan Selangor yang mencecah antara 30 hingga 40 peratus (Wan Anita & Azizah 2013). Menurut Nutrition Research Priorities in Malaysia - For 10th Malaysia Plan (2011-2015) pada 11,500 orang kanak-kanak berumur 6-12 tahun di semenanjung Malaysia telah mendapati 10% daripadanya adalah dalam kategori lebih berat dan 6% dalam kategori obesiti. Satu lagi kajian yang dilakukan oleh Ruzita, Wan Azdie dan Ismail (2007) pada pelajar sekolah rendah di Semenanjung Malaysia, Sabah dan Sarawak telah 12.6% daripadanya dalam kategori lebih berat dan 13.5% dalam kategori obesiti.

Pengenalan D1M1S merupakan salah satu agenda bagi mengatasi masalah kesihatan obesiti yang berlaku dalam kalangan kanak-kanak. Menjadi tanggungjawab dan peranan guru-guru di sekolah bagi memastikan pelaksanaan D1M1S dijalankan di peringkat sekolah. Namun begitu, tahap pelaksanaan dasar tersebut dalam kalangan guru-guru sebagai golongan pelaksana harus dikaji dan dikenalpasti bagi membantu merealisasikan matlamat D1M1S disamping meningkatkan kualiti kerja ke tahap yang lebih tinggi. Perkara ini dengan jelas dapat ditunjukkan melalui kajian impak yang telah dijalankan oleh Bahagian Sukan, Kementerian Pendidikan Malaysia. Kajian yang dijalankan adalah mengenai pelaksanaan D1M1S terhadap 3 kumpulan sasaran iaitu golongan pentadbir sekolah, ibubapa dan murid. Kajian yang dijalankan ini adalah untuk mengumpul maklumat dan pandangan mereka berhubung pelaksanaan dasar (KPM 2012). Di sebalik pelaksanaan kajian ini, terdapat kumpulan yang penting tidak turut serta dalam memberikan maklumat dan pandangan mereka iaitu guru sebagai golongan pelaksana D1M1S. Ini membuatkan tinjauan awal terhadap guru telah dijalankan. Berdasarkan tinjauan awal telah dijalankan terhadap 12 orang guru sekolah menengah di sekitar Lembah Klang. Kaedah temu bual digunakan bagi memperoleh maklumat berkaitan dengan D1M1S yang dilaksanakan di sekolah. Hasil daripada temubual tersebut mendapati bahawa kesemua responden memberikan jawapan

yang hampir sama mengenai masalah yang dihadapi oleh mereka apabila melaksanakan aktiviti DIM1S.

Hasil dapatan menunjukkan bahawa kekangan yang berlaku terhadap pelaksanaan DIM1S ialah mereka tidak mempunyai kemahiran sukan untuk digunakan sewaktu pengajaran DIM1S kerana ada diantara mereka bukan daripada opsyen pendidikan jasmani. Hal ini demikian kerana kajian Sulaiman (2003) mendapati ramai guru diberi tanggungjawab mengajar di sekolah tidak mengikut opsyen mereka. Ini dikukuhkan lagi melalui data opsyen guru yang dikeluarkan oleh Bahagian Perancangan dan Penyelidikan Dasar Pendidikan 2011, didapati peratusan guru yang mengajar tidak mengikut opsyen adalah tinggi terutama sekali dalam kalangan guru yang mengajar mata pelajaran Moral iaitu sebanyak 88%, 81.9% bagi mata pelajaran PJK, 98.5% bagi mata pelajaran PSK dan 55.1% bagi mata pelajaran ERT. Ini menyebabkan guru yang mengajar mata pelajaran tidak mengikut opsyen tidak kompeten dalam pengajaran dan pembelajaran kepada murid. Hasil tinjauan yang dibuat oleh Bahagian Kokurikulum dan Kesenian, KPM (2011) ke sekolah-sekolah di seluruh negara yang melihat peranan guru di dalam kelab sukan dan permainan adalah tidak memuaskan apabila mereka tidak kompeten dan kurang mahir dalam sesuatu jenis sukan dan permainan apabila telah dipertanggungjawabkan.

Temu bual juga mendapati guru-guru tidak memahami sepenuhnya apa yang ingin dicapai oleh kementerian melalui pelaksanaan DIM1S. Kekangan yang berlaku apabila para guru tidak memahami matlamat dan objektif dengan jelas menyebabkan mereka merasakan DIM1S ini adalah tidak penting untuk dilaksanakan. Dapatan kajian menyokong bahawa pengetahuan dan kefahaman mengenai bidang pengajian dan pengetahuan untuk diajar menjadi penentu utama dalam kualiti pengajaran (Greenwald, Hedges & Laine, 1996). Selain itu, kekangan masa menjadi punca kepada kurangnya komitmen guru terhadap pelaksanaan DIM1S. Hal ini diakui oleh guru-guru yang ditemu bual sebagai masalah kepada mereka kerana ianya dilaksanakan di luar jadual waktu akademik dan kebanyakan daripada mereka mempunyai tanggungjawab dan komitmen terhadap keluarga. Sapora (2007) menyatakan bahawa beban kerja guru pada masa kini adalah terlalu berat walaupun sudah ada garis panduan mengenai tugas yang perlu dilaksanakan, kadangkala guru perlu juga melaksanakan kerja lain yang di luar bidang mereka.

Seterusnya, kemudahan sukan yang tidak mencukupi merupakan kekangan terhadap guru untuk melaksanakan DIM1S. Guru-guru memaklumkan bahawa pengajaran dan pelaksanaan DIM1S tidak dapat dilaksanakan dengan baik disebabkan kemudahan sukan di sekolah mereka adalah kurang dan tidak dapat digunakan oleh murid-murid yang ramai. Kajian Syed Kamaruzaman, Muhamad Akbar, Rahmad Sukor & Wee (2014) mendapati apabila saiz kelas itu besar, maka masalah kekurangan peralatan dan kemudahan mungkin timbul. Hal ini menyebabkan pengajaran guru kepada murid kurang bermutu disebabkan faktor-faktor kekangan persekitaran sekolah (Ali, 2008). Oleh yang demikian, kemudahan sukan yang mencukupi memainkan peranan dalam pelaksanaan DIM1S kerana membantu guru-guru untuk mengajar murid-murid dengan baik.

Kekangan-kekangan yang telah dijelaskan adalah berkaitan dengan kemahiran, komitmen dan kefahaman yang ada dalam kalangan guru begitu juga kemudahan di sekolah yang mempengaruhi pelaksanaan DIM1S. Kajian lepas menunjukkan hasil dapatan daripada pihak pentadbir sekolah, murid-murid dan ibu bapa mengenai pelaksanaan DIM1S. Justeru

itu, unit analisis kajian ini dijalankan kepada guru-guru sekolah menengah di daerah Kluang, Johor bertujuan untuk mengenalpasti tahap pelaksanaan DIMIS dan perbezaan pelaksanaan DIMIS berdasarkan jantina dan kategori sekolah. Persoalan kajian ini adalah seperti berikut:

- Apakah tahap pelaksanaan Dasar 1 Murid 1 Sukan dari aspek kemahiran, komitmen, kefahaman dan kemudahan dalam kalangan guru?
- Adakah terdapat perbezaan pelaksanaan Dasar 1 Murid 1 Sukan berdasarkan jantina dan kategori sekolah dalam kalangan guru?

Untuk mengkaji persoalan ini, pengkaji menggunakan pengukuran kuantitatif melalui soal selidik yang diedarkan kepada guru-guru. Kajian ini mengandungi empat bahagian. Pertama adalah mengenai tinjauan literatur yang berkaitan dengan pelaksanaan DIMIS. Kemudian penerangan dan perbincangan mengenai metodologi kajian dan analisis data yang diperolehi. Seterusnya, dapatan kajian dibincangkan dan rumusan kajian dibuat. Akhir sekali, onklusi kajian membincangkan tentang implikasi kajian dan hala tuju kajian yang boleh dijalankan untuk kajian seterusnya.

Tinjauan Literatur

Dasar Sukan Negara meliputi dua perkara utama iaitu “Sukan Untuk Semua” dan “Sukan Prestasi Tinggi”. Dasar ini yang telah diluluskan oleh Jemaah Menteri suatu ketika dahulu menunjukkan bahawa kerajaan begitu berusaha dan komited untuk meningkatkan mutu sukan negara (KBS, 2009). Sukan Untuk Semua adalah untuk mencapai matlamat rakyat Malaysia yang cergas iaitu menjadikan individu lebih sihat dan cergas, kurang tekanan di samping mempunyai sahsiah yang baik dan menjadikan masyarakat lebih berkualiti dari segi fizikal dan moral, mempunyai hubungan komuniti yang baik, lebih produktif dan berdisiplin. Sukan Prestasi Tinggi pula memberi penekanan terhadap kecemerlangan sukan di peringkat antarabangsa. Harapan kerajaan bagi melahirkan masyarakat yang sihat, cergas, bersatu padu, berdisiplin serta produktif adalah seiring dengan dasar ini. Kerajaan turut bersungguh-sungguh untuk mewujudkan suatu generasi ahli sukan yang berwibawa untuk mengharumkan nama serta mempertingkatkan imej negara di peringkat yang lebih tinggi.

Sehubungan dengan itu, KPM telah mengambil langkah proaktif bagi mengembangkan aktiviti kokurikulum dengan memberi penekanan terhadap penglibatan secara aktif oleh setiap murid di dalam aktiviti kelab atau persatuan, badan beruniform dan sukan permainan. Pengajaran Pendidikan Jasmani yang berkesan dan holistik mampu melibatkan murid-murid secara aktif di sekolah dengan mewajibkan setiap murid menyertai sekurang-kurangnya satu sukan atau permainan (Zulkifli Awang, 2012). Usaha menggalakkan setiap murid bergiat aktif dan terlibat dalam aktiviti sukan menyebabkan DIMIS telah diperkenalkan dan arahan mewajibkan setiap murid untuk memilih satu aktiviti sukan telah dilaksanakan. Melalui penglibatan murid dalam aktiviti sukan yang disertai akan mampu untuk menanamkan minat pelajar supaya aktif dalam aktiviti sukan di sekolah dan penglibatan murid dicatatkan dalam sijil berhenti sekolah. Ini jelas menunjukkan bahawa KPM mempunyai peranan secara langsung bagi merealisasikan hasrat Dasar Sukan Negara.

Setiap murid diwajibkan untuk menyertai sekurang-kurangnya satu aktiviti sukan di sekolah berdasarkan ketetapan DIM1S. Dasar ini selari dengan pelaksanaan Falsafah Pendidikan Kebangsaan yang bermatlamatkan penghasilan insan yang seimbang dari segi intelek, rohani, emosi dan jasmani. Setiap murid di sekolah akan terlibat secara aktif dengan menyertai aktiviti sukan sepanjang tahun. DIM1S seiring dengan Dasar Sukan Negara melalui pembudayaan sukan dalam kalangan masyarakat dan ianya dimulakan di peringkat sekolah melalui dua strategi iaitu Sukan untuk Semua dan Sukan untuk Kecemerlangan. Aktiviti sukan di bawah strategi Sukan untuk Semua adalah sangat penting dalam membina kesihatan, sahsiah dan kesejahteraan semua murid. Bagi strategi Sukan untuk Kecemerlangan, prestasi murid yang berbakat dan berpotensi hendaklah terus dibangunkan di bawah Program Kecemerlangan Bakat Muda, Sukan Prestasi Tinggi Sekolah serta sukan lain yang mampu ditawarkan oleh pihak sekolah. Oleh itu, penglibatan setiap murid dalam aktiviti sukan adalah amat penting sebagai satu landasan mendokong aspirasi 1 Malaysia yang sihat, cergas, dinamik dan bersatu padu (KPM, 2011).

DIM1S memberi penekanan mendalam terhadap penglibatan semua murid dalam pelbagai aktiviti dan sukan bagi mendokong strategi Sukan Untuk Semua. Dasar ini wujud disebabkan segala aktiviti sukan merupakan sebahagian daripada transformasi pendidikan yang digiatkan oleh KPM. Bagi melahirkan murid yang seimbang dari segi kesejahteraan minda dan jasmani, sukan seharusnya mendapat pengiktirafan, sokongan dan galakan yang sama sebagaimana juga yang diberikan kepada aspek-aspek yang lain seperti mata pelajaran akademik dan kegiatan kokurikulum (KPM, 2011). DIM1S juga menyumbang kepada penggalakan pertandingan yang sihat, semangat muhibah, kesefahaman, toleransi dan meningkatkan nilai moral dan fizikal yang memberi satu landasan yang betul dalam mengintegrasikan pelbagai kumpulan etnik kepada satu bangsa yang bersatu padu serta memupuk semangat cintakan negara. DIM1S memberi peluang kepada semua murid untuk melibatkan diri dalam sukan secara lebih terurus dan terancang serta mengimbangkan fokus atau penekanan dalam melahirkan modal insan secara holistik ke arah pembinaan masyarakat Malaysia yang berdaya saing tinggi.

Pelaksanaan DIM1S memerlukan penyusunan organisasi pentadbiran dan pengurusan yang efektif di sekolah. Asas kepada dasar ini adalah pelaksanaan mata pelajaran Pendidikan Jasmani dan Kesihatan (PJK) yang berkualiti di sekolah. Segala sumber mata pelajaran PJK hendaklah diguna sama bagi pelaksanaan dasar ini (KPM, 2012). Proses pengajaran Pendidikan Jasmani yang berkesan dan menyeluruh perlu dilaksanakan di sekolah di samping mewajibkan setiap murid menyertai sekurang-kurangnya satu sukan atau permainan di sekolah (Zulkifli Awang, 2012). Justeru, guru memainkan peranan penting dalam mencapai matlamat dasar tersebut. Guru seharusnya mampu untuk menyampaikan pengetahuan agar ilmu tersebut dapat meningkatkan pengetahuan murid dan seterusnya berupaya berinteraksi dengan persekitaran (Syarifah Maimunah, 2003). Dengan itu, guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani telah didedahkan dengan pengetahuan, pendekatan dan kaedah pengajaran yang berkesan (Masmawi & Mohd Sofian, 2006). Mereka diharapkan dapat merancang rapi sebelum memulakan proses pengajaran bagi memastikan pengajaran berkesan dapat diwujudkan di dalam bilik darjah setersunya diguna sama untuk pelaksanaan DIM1S.

Pengenalan DIMIS sebagai dasar baharu yang diperkenalkan di dalam sistem pendidikan Malaysia ini banyak memberi kesan kepada golongan pelaksana terutamanya guru-guru. Guru-guru memerlukan pemahaman tentang konsep, objektif dan matlamat serta amalan guru-guru semasa proses pengajaran dan pembelajaran. Ini kerana keberkesanan pelaksanaan dasar tersebut adalah berkait rapat dengan guru itu sendiri. Guru-guru perlu untuk memahami dan mendalami tujuan dan matlamat dasar itu sebelum menjalankan tanggungjawab mereka untuk mendidik dan mengajar murid-murid mengikut garis panduan yang telah ditetapkan. Kefahaman guru terhadap sesuatu perkara yang kemudiannya diajar kepada murid-murid adalah sangat penting bagi memastikan mereka menerima dan memahami apa yang diajar dengan lebih jelas.

Perkara tersebut selaras dengan Standard Guru Malaysia (SGM) dalam Nur Hafizoh dan Rohana (2012) mengenai pengetahuan dan kefahaman di mana guru yang cemerlang ialah guru yang mampu melaksanakan pengajaran dan pembelajaran bagi subjek yang diajar, di samping menguasai pelbagai disiplin ilmu. Guru-guru perlu berusaha meningkatkan ilmu pengetahuan, melengkapkan diri mereka dengan kemahiran-kemahiran profesional yang terkini dalam merancang dan melaksanakan pengajaran dan pembelajaran. Dapatan kajian tersebut selaras dengan pandangan Hargreaves (2011) yang menyatakan bahawa pembelajaran dan pembangunan guru adalah aspek kritikal dan paling berpotensi bagi meningkatkan pengetahuan dan kemahiran yang seterusnya akan mendorong ke arah peningkatan komitmen individu dan pasukan kepada matlamat sekolah. Clark dan Yinger (1977) menyatakan apa yang dibuat oleh guru dipengaruhi oleh pemikiran mereka. Sikap dan kefahaman guru terhadap sesuatu perubahan dasar adalah faktor penting dalam menentukan kejayaan pelaksanaannya. Perubahan dasar pendidikan itu tidak akan tercapai matlamatnya jika tiada perubahan nilai dan kepercayaan di kalangan pelaksana dalam melaksanakan perubahan tersebut. Pendapat ini selari dengan teori model yang diperkenalkan oleh Clark dan Peterson (1986) bahawa kefahaman guru ini akan mempengaruhi tindakan dan komitmen mereka dalam melaksanakan tanggungjawab .

Komitmen guru terhadap perubahan amat penting kerana merekalah pelaksana sebenar perubahan di sekolah dan guru merupakan pelaksana sebenar dalam pelbagai reformasi pendidikan (Fullan & Suzanne, 1992). Justeru komitmen guru terhadap perubahan amat penting kerana mereka menjadi penentu kejayaan perubahan. Conner, Hynd, Quac, Kramer dan Weed (1992) berpendapat bahawa komitmen terhadap perubahan sebagai pelekat utama antara warga kerja dengan matlamat perubahan. Komitmen terhadap perubahan sebagai penyumbang utama kegagalan program perubahan ialah kekurangan komitmen warga kerja. Herscovitch dan Meyer (2002) menyatakan bahawa komitmen terhadap perubahan adalah kuasa atau kecenderungan yang mengikat individu ke arah tingkah laku yang diperlukan oleh perubahan.

Menurut Fullan dan Suzanne (1992) komitmen guru terhadap perubahan dipengaruhi oleh sejauh mana keperluan perubahan dan matlamat yang akan diperolehi. Kejelasan matlamat dan kompleksiti sesuatu perubahan dan kesan perubahan kepada guru dari segi masa, tenaga, kemahiran, kecekapan, dan campur tangan pihak atasan juga mempengaruhi komitmen guru. Komitmen untuk menerima perubahan juga bergantung kepada kebolehan warga kerja memahami keperluan perubahan dan membuat refleksi secara kritikal dari segi kemahiran dan pengetahuan seiring dengan perubahan. Perubahan ini banyak memberikan

tekanan dan cabaran kepada guru-guru dan akhirnya memberikan tekanan yang serius kepada mereka. Didapati bahawa cabaran-cabaran guru pada hari ini banyak bergantung kepada dasar-dasar dan objektif pendidikan yang dilaksanakan untuk sesuatu kurikulum. Kadang kala akan berubah-ubah berdasarkan seseorang pemimpin yang menampuk Kementerian Pelajaran Malaysia (Othman, 2004).

Kaedah Kajian

Kajian ini merupakan kajian deskriptif yang melibatkan kajian lapangan iaitu tinjauan terhadap pelaksanaan Dasar 1 Murid 1 Sukan dengan menggunakan borang soal selidik. Fokus kajian bertumpu kepada pelaksanaan D1M1S di sekolah menengah di daerah Kluang, Johor melibatkan sekolah kawasan bandar dan luar bandar. Sampel kajian terdiri daripada guru-guru yang mengajar di sekolah menengah daerah Kluang, Johor.

Kaedah persampelan yang digunakan dalam kajian ini adalah berdasarkan kepada persampelan rawak. Menurut Mohamad Najib (1999) persampelan rawak adalah merupakan proses mengambil sampel daripada populasi yang dikaji di mana setiap individu dalam populasi tersebut mempunyai peluang yang sama untuk dipilih sebagai sampel dalam kajian ini. Seramai 389 orang guru terlibat dalam kajian ini. Berdasarkan kepada Jadual 1, sampel terdiri daripada 117 guru lelaki dan 272 guru perempuan.

Sampel kajian ini terdiri daripada guru-guru yang mengajar di kawasan bandar dan luar bandar. Menurut Mohd Majid Konting (1990), seseorang penyelidik mengkaji ketepatan sepenuhnya bagi menganggarkan populasi pada paras keyakinan 100 peratus maka penyelidik perlu menggunakan seluruh ahli populasi kerana tidak berlaku larat persampelan. Sampel ini terdiri daripada 389 guru yang melibatkan sekolah-sekolah menengah di daerah Kluang, Johor. Jadual berikut memaparkan komposisi sampel yang terlibat dalam kajian ini.

Jadual 1: Profil Bilangan Responden, Jantina Dan Sekolah

Pembolehubah	Profil	Kekerapan (n)	Peratus (%)
Jantina	Lelaki	117	30.1
	Perempuan	272	69.9
Sekolah	Bandar	235	60.4
	Luar Bandar	154	39.6
Jumlah		389	100

Instrumen Kajian

Instrumen yang digunakan dalam kajian ialah soal selidik. Soal selidik ini dibahagikan kepada dua bahagian. Bahagian A adalah melibatkan maklumat peribadi sampel. Bahagian ini adalah berkaitan dengan jantina dan kategori sekolah. Bahagian B pula merujuk kepada pelaksanaan D1M1S mengikut elemen tertentu iaitu kemahiran guru, komitmen guru, kefahaman guru dan kemudahan sukan.

Untuk menguji pelaksanaan DIM1S, skala likert digunakan iaitu guru dikehendaki menandakan sama ada sangat setuju, setuju, tidak setuju atau sangat tidak setuju. Skala likert ini digunakan untuk menguji sampel peratus kesahannya agak tinggi berasaskan pelaksanaan DIM1S. Menerusi kajian rintis, soal selidik telah dirujuk kepada panel pakar yang terdiri daripada pensyarah Fakulti Pendidikan, Universiti Kebangsaan Malaysia. Maklum balas mereka menjadi sumber rujukan untuk mengubahsuai semula item-item yang digubal. Instrumen ini telah menjalani kajian rintis terhadap 48 guru dengan skor kebolehpercayaan Alpha yang diperolehi adalah 0.95. Oleh itu adalah diyakini item-item yang dibina mempunyai kebolehpercayaan yang tinggi. Hasil kajian rintis yang dijalankan dinyatakan dalam jadual 2 di bawah:

Jadual 2: Jadual Kebolehpercayaan Alpha mengikut elemen

Bahagian	I (Demografi)	II (Kemahiran)	III (Komitmen)	IV (Kefahaman)	V (Kemudahan)
Jumlah item	2	12	10	9	9
Jumlah sampel	48	48	48	48	48
<i>Cronbach's Alpha</i>	-	0.87	0.90	0.87	0.84

Analisis kajian

Analisis data soal selidik menggunakan program Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) versi 22.0 yang melibatkan kaedah statistik deskriptif seperti skor min, sisihan piawai dan frekuensi serta inferensi (Ujian-t). Analisis deskriptif digunakan untuk menghuraikan secara menyeluruh data mengenai demografi kajian yang melibatkan skor peratus dan kekerapan profil peserta kajian iaitu jantina dan kategori sekolah. Analisis statistik tersebut turut digunakan untuk menjawab soalan 1 yang melibatkan skor min dan sisihan piawai. Interpretasi skor min yang berikut telah digunakan untuk menjawab soalan 1 mengenai tahap pelaksanaan DIM1S dalam kalangan guru sekolah menengah di daerah Kluang, Johor.

Semua data yang dikumpulkan untuk penyelidikan ini diperolehi daripada maklum balas yang diberikan oleh responden dalam set soal selidik. Oleh itu, setelah set soal selidik dikumpulkan, semak setiap kembalian untuk memastikan segala item dijawab atau dipenuhi oleh responden. Menurut Mohd. Najib (2003), analisis deskriptif menerangkan ciri sampel menggunakan statistik asas seperti kekerapan, peratus, taburan dan sebaran dan kecenderungan memusat dan kerap diterangkan sebagai dapatan kajian pada peringkat awal. Oleh itu, ia digunakan untuk data-data demografi dan jawapan responden kepada soal selidik. Oleh yang demikian, data tersebut dapat dianalisis dengan tepat dan menjimatkan masa. Min ialah purata yang diperolehi dengan menambahkan semua skor dan dibahagi dengan jumlah responden atau item. Nilai ini menerangkan kecenderungan setiap pemboleh ubah secara purata (Mohd. Najib, 2003). Tahap interpretasinya adalah seperti di Jadual 3.

Jadual 3: Jadual interpretasi skor min (Ghani Hj Taib, 1996)

Selang Skala Min	Interpretasi
1.00 – 2.00	Rendah
2.01 – 3.00	Sederhana
3.01 – 4.00	Tinggi

Selanjutnya, analisis inferensi digunakan untuk mendapatkan satu rumusan mengenai populasi yang dikaji berdasarkan maklumat yang diperolehi daripada peserta kajian. Ujian-t yang digunakan untuk menjawab soalan 1 telah menguji kewujudan perbezaan yang signifikan dalam pelaksanaan DIMIS berdasarkan jantina dan kategori sekolah iaitu kawasan bandar dan luar bandar. Ujian ini dilaksanakan pada aras signifikan $p < 0.05$ bagi menentukan sama ada wujudnya perbezaan yang signifikan antara kedua-dua pembolehubah tersebut.

Dapatan Kajian

Analisa demografi

Jadual 4 menunjukkan bilangan responden guru perempuan iaitu 69.9% (N=272) lebih ramai dari responden guru lelaki iaitu 30.1% (N= 117). Hasil kajian juga menunjukkan bilangan responden guru dari sekolah bandar 60.4% (N=235) adalah lebih ramai berbanding responden guru dari sekolah luar bandar 39.6% (N=154)

Analisa Pelaksanaan Dasar 1 Murid 1 Sukan

Soalan kaji selidik dibahagikan mengikut elemen tertentu iaitu kemahiran guru, komitmen guru, kefahaman guru dan kemudahan sukan bagi pelaksanaan DIMIS. Hasil analisis deskriptif empat elemen ini ditunjukkan melalui jadual 4:

Jadual 4: Analisis Deskriptif Kemahiran, Komitmen, Kefahaman dan Kemudahan Sukan

Elemen	N	Min	Sisihan Piawai
Kemahiran	389	2.89	0.46
Komitmen	389	3.00	0.43
Kefahaman	389	3.15	0.44
Kemudahan Sukan	389	2.68	0.57

Jadual 4 menunjukkan analisis deskriptif bagi elemen kemahiran, komitmen, kefahaman dan kemudahan sukan. Nilai min yang ditunjukkan merupakan nilai purata bagi keseluruhan jawapan yang diberikan oleh responden yang seterusnya memperlihatkan penilaian kearah bersetuju atau tidak bersetuju dalam setiap soalan yang berkaitan. Analisis min dan sisihan piawai dijalankan oleh pengkaji adalah kerana min bagi setiap komponen kajian adalah asas kepada keseluruhan analisis dan huraian bagi hasil kajian.

Secara keseluruhan, penilaian responden lebih ke arah setuju apabila nilai min bagi setiap elemen menghampiri 3 iaitu bersetuju. Secara jelasnya, didapati min bagi elemen kemahiran ialah (M = 2.89) berada di tahap yang sederhana, komitmen (M = 3.00) di tahap sederhana, kefahaman (M = 3.15) di tahap tinggi dan kemudahan sukan (M = 2.68) di tahap

sederhana. Perbandingan min secara keseluruhan bagi setiap elemen mendapati min yang tertinggi adalah elemen kefahaman ($M = 3.15$) manakala elemen kemudahan sukan menunjukkan min yang paling rendah ($M = 2.68$).

Analisa sisihan piawai pula menunjukkan keserakan skor-skor dalam sesuatu taburan sama ada bersaiz kecil atau besar. Taburan data yang paling besar adalah bagi elemen kemudahan sukan ($SP = 0.57$) diikuti elemen kemahiran ($SP = 0.46$) dan elemen kefahaman ($SP = 0.44$). Nilai sisihan piawai yang kecil yang menunjukkan saiz taburan data yang kecil merangkumi elemen komitmen ($SP = 0.43$).

Perbezaan Pelaksanaan Dasar 1 Murid 1 Sukan Berdasarkan Jantina

Analisis inferensi ini dilakukan untuk menjawab persoalan sama ada terdapat perbezaan yang signifikan bagi elemen dalam pelaksanaan D1M1S berdasarkan jantina guru. Elemen pelaksanaan D1M1S dan jantina digunakan dengan melihat kepada nilai t statistik yang diperoleh dan nilai signifikan pada aras keertian 0.05 dan darjah kebebasan 387 ($df=387$). Rujuk Jadual 4.1

Jadual 4.1: Analisis perbezaan pelaksanaan dasar 1 murid 1 sukan berdasarkan jantina

Elemen	Jantina	N	Min	Sisihan Piawai	Df	Nilai-t	Sig. (2-hujung)
Kemahiran	Lelaki	114	3.02	0.41	387	3.59	0.00
	Perempuan	275	2.84	0.47			
Komitmen	Lelaki	114	2.92	0.48	387	-2.24	0.26
	Perempuan	275	3.04	0.41			
Kefahaman	Lelaki	114	3.07	0.48	387	-2.22	0.27
	Perempuan	275	3.18	0.41			
Kemudahan Sukan	Lelaki	114	2.70	0.57	387	0.33	0.74
	Perempuan	275	2.68	0.57			

Pelaksanaan D1M1S dibahagikan kepada 4 elemen iaitu kemahiran, komitmen, kefahaman dan kemudahan sukan. Secara umum, jadual 4.1 menunjukkan dapatan analisis perbezaan pelaksanaan D1M1S berdasarkan jantina merangkumi jumlah keseluruhan responden (N), nilai min, sisihan piawai, darjah kebebasan (df), nilai-t dan juga nilai signifikan 2-hujung.

Elemen Kemahiran

Berdasarkan Jadual 4.1, analisis data yang dijalankan menggunakan kaedah Ujian-t Sampel Bebas terhadap elemen kemahiran menunjukkan nilai $t(387) = 3.59$, $p = 0.00$ ($p < 0.05$) adalah signifikan. Terdapat perbezaan yang signifikan bagi elemen kemahiran guru terhadap pelaksanaan D1M1S berdasarkan jantina. Ia menunjukkan bahawa faktor jantina mempengaruhi pelaksanaan D1M1S bagi elemen kemahiran. Hasil kajian menunjukkan nilai min dan sisihan piawai untuk elemen kemahiran bagi guru lelaki ($M = 3.02$, $SP = 0.41$) dan perempuan ($M = 2.84$, $SP = 0.47$). Hipotesis nul ditolak dan pengkaji membuat keputusan bahawa terdapat perbezaan dari elemen kemahiran di antara guru lelaki dan guru perempuan.

Hal ini bermakna min guru lelaki terhadap elemen kemahiran adalah lebih tinggi daripada min guru perempuan.

Elemen Komitmen

Berdasarkan Jadual 4.1, analisis data yang dijalankan menggunakan kaedah Ujian-t Sampel Bebas terhadap elemen komitmen menunjukkan nilai $t(387) = -2.24$, $p = 0.26$ ($p > 0.05$) adalah tidak signifikan. Tidak terdapat perbezaan yang signifikan bagi elemen komitmen guru terhadap pelaksanaan DIM1S berdasarkan jantina. Ia menunjukkan bahawa faktor jantina tidak mempengaruhi pelaksanaan DIM1S bagi elemen komitmen. Hasil kajian menunjukkan nilai min dan sisihan piawai untuk elemen komitmen bagi guru lelaki ($M = 2.92$, $SP = 0.48$) dan perempuan ($M = 3.04$, $SP = 0.41$). Hipotesis nul gagal ditolak dan pengkaji membuat keputusan bahawa tidak terdapat perbezaan dari elemen komitmen diantara guru lelaki dan guru perempuan terhadap pelaksanaan DIM1S. Hal ini bermakna min guru lelaki dan guru perempuan terhadap elemen komitmen adalah sama.

Elemen Kefahaman Guru

Berdasarkan Jadual 4.1, analisis data yang dijalankan menggunakan kaedah Ujian-t Sampel Bebas terhadap elemen kefahaman menunjukkan nilai $t(387) = -2.22$, $p = 0.27$ ($p > 0.05$) adalah tidak signifikan. Tidak terdapat perbezaan yang signifikan bagi elemen kefahaman guru terhadap pelaksanaan DIM1S berdasarkan jantina. Ia menunjukkan bahawa faktor jantina tidak mempengaruhi pelaksanaan DIM1S bagi elemen kefahaman. Hasil kajian menunjukkan nilai min dan sisihan piawai untuk elemen kefahaman bagi guru lelaki ($M = 3.07$, $SP = 0.48$) dan perempuan ($M = 3.18$, $SP = 0.41$). Hipotesis nul gagal ditolak dan pengkaji membuat keputusan bahawa tidak terdapat perbezaan dari elemen kefahaman diantara guru lelaki dan guru perempuan terhadap pelaksanaan DIM1S. Hal ini bermakna min guru lelaki dan guru perempuan terhadap elemen kefahaman adalah sama.

Elemen Kemudahan Sukan

Berdasarkan Jadual 4.1, analisis data yang dijalankan menggunakan kaedah Ujian-t Sampel Bebas terhadap elemen kemudahan sukan menunjukkan nilai $t(387) = 0.33$, $p = 0.74$ ($p > 0.05$) adalah tidak signifikan. Tidak terdapat perbezaan yang signifikan bagi elemen kemudahan sukan terhadap pelaksanaan DIM1S berdasarkan jantina. Ia menunjukkan bahawa faktor jantina tidak mempengaruhi pelaksanaan DIM1S bagi elemen kemudahan sukan. Hasil kajian menunjukkan nilai min dan sisihan piawai untuk elemen kemudahan sukan bagi guru lelaki ($M = 2.70$, $SP = 0.57$) dan perempuan ($M = 2.68$, $SP = 0.57$). Hipotesis nul gagal ditolak dan pengkaji membuat keputusan bahawa tidak terdapat perbezaan dari elemen kemudahan sukan diantara guru lelaki dan guru perempuan terhadap pelaksanaan DIM1S. Hal ini bermakna min guru lelaki dan guru perempuan terhadap elemen kemudahan sukan adalah sama.

Perbezaan Pelaksanaan Dasar 1 Murid 1 Sukan Berdasarkan Kategori Sekolah

Analisis inferensi ini dilakukan untuk menjawab persoalan sama ada terdapat perbezaan yang signifikan bagi elemen dalam pelaksanaan DIM1S berdasarkan sekolah. Elemen pelaksanaan DIM1S dan kategori sekolah digunakan dengan melihat kepada nilai t statistic yang

diperoleh dan nilai signifikan pada aras keertian 0.05 dan darjah kebebasan 387 (df=387). Rujuk Jadual 4.2

Jadual 4.2: Analisis perbezaan pelaksanaan dasar 1 murid 1 sukan berdasarkan sekolah

Elemen	Jantina	N	Min	Sisihan Piawai	Df	Nilai-t	Sig. (2-hujung)
Kemahiran	Bandar	235	2.89	0.43	387	0.98	0.92
	Luar Bandar	154	2.89	0.51			
Komitmen	Bandar	235	2.97	0.41	387	-1.85	0.06
	Luar Bandar	154	3.05	0.45			
Kefahaman	Bandar	235	3.14	0.44	387	-0.38	0.69
	Luar Bandar	154	3.16	0.43			
Kemudahan	Bandar	235	2.65	0.55	387	-1.54	1.22
Sukan	Luar Bandar	154	2.74	0.59			

Secara umum, jadual 4.2 menunjukkan dapatan analisis perbezaan pelaksanaan DIM1S berdasarkan jantina merangkumi jumlah keseluruhan responden (N), nilai min, sisihan piawai, darjah kebebasan (df), nilai-t dan juga nilai signifikan 2-hujung.

Elemen Kemahiran

Berdasarkan Jadual 4.2, analisis data yang dijalankan menggunakan kaedah Ujian-t Sampel Bebas terhadap elemen kemahiran menunjukkan nilai $t(387) = 0.98$, $p = 0.92$ ($p > 0.05$) adalah tidak signifikan. Tidak terdapat perbezaan yang signifikan bagi elemen kemahiran guru terhadap pelaksanaan DIM1S berdasarkan kategori sekolah. Ia menunjukkan bahawa faktor sekolah tidak mempengaruhi pelaksanaan DIM1S bagi elemen kemahiran. Hasil kajian menunjukkan nilai min dan sisihan piawai untuk elemen kemahiran bagi sekolah bandar ($M = 2.89$, $SP = 0.43$) dan sekolah luar bandar ($M = 2.89$, $SP = 0.51$). Hipotesis nul gagal ditolak dan pengkaji membuat keputusan bahawa tidak terdapat perbezaan dari elemen kemahiran diantara guru sekolah bandar dan guru sekolah luar bandar terhadap pelaksanaan DIM1S. Hal ini bermakna min guru sekolah bandar dan guru sekolah luar bandar terhadap elemen kemahiran adalah sama.

Elemen Komitmen

Berdasarkan Jadual 4.2, analisis data yang dijalankan menggunakan kaedah Ujian-t Sampel Bebas terhadap elemen komitmen menunjukkan nilai $t(387) = -1.85$, $p = 0.06$ ($p > 0.05$) adalah tidak signifikan. Tidak terdapat perbezaan yang signifikan bagi elemen komitmen guru terhadap pelaksanaan DIM1S berdasarkan kategori sekolah. Ia menunjukkan bahawa faktor sekolah tidak mempengaruhi pelaksanaan DIM1S bagi elemen komitmen. Hasil kajian menunjukkan nilai min dan sisihan piawai untuk elemen komitmen bagi sekolah bandar ($M = 2.97$, $SP = 0.41$) dan sekolah luar bandar ($M = 3.05$, $SP = 0.45$). Hipotesis nul gagal ditolak dan pengkaji membuat keputusan bahawa tidak terdapat perbezaan dari elemen komitmen diantara guru sekolah bandar dan guru sekolah luar bandar terhadap pelaksanaan DIM1S.

Hal ini bermakna min guru sekolah bandar dan guru sekolah luar bandar terhadap elemen komitmen adalah sama.

Elemen Kefahaman Guru

Berdasarkan Jadual 4.2, analisis data yang dijalankan menggunakan kaedah Ujian-t Sampel Bebas terhadap elemen kefahaman menunjukkan nilai $t(387) = -0.38$, $p = 0.69$ ($p > 0.05$) adalah tidak signifikan. Tidak terdapat perbezaan yang signifikan bagi elemen kefahaman guru terhadap pelaksanaan DIM1S berdasarkan kategori sekolah. Ia menunjukkan bahawa faktor sekolah tidak mempengaruhi pelaksanaan DIM1S bagi elemen kefahaman. Hasil kajian menunjukkan nilai min dan sisihan piawai untuk elemen kefahaman bagi sekolah bandar ($M = 3.14$, $SP = 0.44$) dan sekolah luar bandar ($M = 3.16$, $SP = 0.43$). Hipotesis nul gagal ditolak dan pengkaji membuat keputusan bahawa tidak terdapat perbezaan dari elemen kefahaman diantara guru sekolah bandar dan guru sekolah luar bandar terhadap pelaksanaan DIM1S. Hal ini bermakna min guru sekolah bandar dan guru sekolah luar bandar terhadap elemen kefahaman adalah sama.

Elemen Kemudahan Sukan

Berdasarkan Jadual 4.2, analisis data yang dijalankan menggunakan kaedah Ujian-t Sampel Bebas terhadap elemen kemudahan sukan menunjukkan nilai $t(387) = -1.54$, $p = 1.22$ ($p > 0.05$) adalah tidak signifikan. Tidak terdapat perbezaan yang signifikan bagi elemen kemudahan sukan terhadap pelaksanaan DIM1S berdasarkan sekolah. Ia menunjukkan bahawa faktor sekolah tidak mempengaruhi pelaksanaan DIM1S bagi elemen kemudahan sukan. Hasil kajian menunjukkan nilai min dan sisihan piawai untuk elemen kemudahan sukan bagi sekolah bandar ($M = 2.65$, $SP = 0.55$) dan sekolah luar bandar ($M = 2.74$, $SP = 0.59$). Hipotesis nul gagal ditolak dan pengkaji membuat keputusan bahawa tidak terdapat perbezaan dari elemen kemudahan sukan diantara guru sekolah bandar dan guru sekolah luar bandar terhadap pelaksanaan DIM1S. Hal ini bermakna min guru sekolah bandar dan guru sekolah luar bandar terhadap elemen kemudahan sukan adalah sama.

Perbincangan

Perbincangan tentang hasil kajian ini adalah berdasarkan kepada dapatan kajian yang telah dianalisis dengan menggunakan statistik deskriptif. Perbincangan dalam bahagian ini adalah mengikut soalan kajian yang telah ditetapkan sebelum kajian ini dijalankan. Kemampuan untuk memiliki kesihatan yang baik ketika di peringkat dewasa akan terjamin sekiranya kanak-kanak diperkenalkan dengan tabiat suka bersenam dan mengamalkan cara hidup sihat (Dobbins, De Corby, Robeson, Husson, & Tirilis, 2009). Justeru, faktor sekolah telah dikenal pasti sebagai agen untuk mencapai hasrat yang telah ditetapkan (Naylor & McKay, 2009). Dalam konteks tersebut, guru perlu bersifat akauntabiliti dalam menjalankan tugas mereka agar hasilan pengajaran mereka berupaya membentuk kanak-kanak yang suka bersenam dan mengamalkan cara hidup sihat (Lee, Burgess, Fulton & Spain, 2007).

Di Malaysia kepentingan aktiviti sukan terhadap amalan hidup sihat dalam kalangan kanak-kanak telah diwujudkan oleh Kementerian Pendidikan Malaysia melalui Dasar 1 Murid 1 Sukan. Dasar ini memerlukan gabungan tenaga pihak sekolah terutamanya guru. Guru merupakan golongan pelaksana yang memainkan peranan dalam membentuk murid-

murid untuk terlibat aktif dalam aktiviti sukan di sekolah. Gambaran mengenai pelaksanaan DIMIS dalam kalangan guru di sekolah dapat dilihat dalam dapatan kajian ini. Dapatan kajian menunjukkan min tertinggi bagi pelaksanaan DIMIS adalah elemen kefahaman diikuti komitmen, kemahiran dan kemudahan sukan. Ini menunjukkan bahawa guru-guru yang terlibat dalam pelaksanaan DIMIS mempunyai tahap kefahaman yang tinggi manakala tahap yang sederhana bagi komitmen, kemahiran dan kemudahan sukan terhadap dasar ini. Selari dengan kajian Fauzi, Yahya Don, Mohd Sofian, Yaakob, Arumugan, Ismail dan Muhamadul (2014) yang menunjukkan guru mempunyai tahap pengetahuan dan kefahaman yang tinggi mengenai pelaksanaan kokurikulum di sekolah apabila menjalankan tanggungjawab sebagai golongan pelaksana. Kefahaman yang dimiliki guru berada pada tahap yang tinggi adalah mungkin disebabkan guru telah mendapat pendedahan yang jelas mengenai tanggungjawab sebagai pelaksana DIMIS di sekolah. Berdasarkan garis panduan yang ditetapkan oleh KPM (2011), modul pelaksanaan DIMIS disediakan buat guru-guru yang terlibat dan ini membantu mereka memahami dasar ini dengan baik.

Pelaksanaan DIMIS ini juga menunjukkan elemen komitmen guru berada pada tahap yang sederhana. Kajian Asri dan Hamrila (2007) yang dilakukan ke atas kakitangan awam di beberapa jabatan kerajaan juga menunjukkan lebih daripada separuh responden tergolong dalam kumpulan yang mempunyai komitmen yang sederhana. Kajian yang dijalankan oleh Lily Suriani, Norulkamar dan Siti Aisyah (2004) juga menunjukkan bahawa tahap komitmen responden yang terdiri daripada pekerja teknikal adalah pada tahap sederhana. Komitmen guru berada pada tahap sederhana mungkin disebabkan sikap guru yang menganggap pelaksanaan DIMIS tidak begitu penting. Ini menyebabkan mereka tidak memberikan komitmen yang sepenuhnya. Sikap guru yang positif akan mempengaruhi komitmen yang diberikan dalam menjalankan tugas mereka dengan baik (Lily Suriani et al 2004). Oleh itu guru perlu memberikan komitmen yang tinggi kerana sekolah yang mempunyai komitmen guru yang tinggi akan menunjukkan prestasi akademik dan prestasi kerja yang tinggi.

Hasil dapatan kajian bagi elemen kemahiran guru pula dikuatkan dengan kajian yang dijalankan oleh Mohd Anuar dan Md Yusof (2008) terhadap setiausaha sukan di sekolah dan mendapati tahap kemahiran yang mereka miliki berada pada tahap yang sederhana apabila melibatkan kemahiran sukan secara umum, kemahiran mengelola dan kemahiran mengurus. Ini mungkin disebabkan ada guru yang terlibat dalam pelaksanaan DIMIS adalah bukan daripada opsyen Pendidikan Jasmani dan menyebabkan kemahiran sukan yang mereka miliki tidak berada pada tahap yang tinggi. Hal ini demikian kerana kajian Sulaiman (2003) mendapati ramai guru diberi tanggungjawab mengajar di sekolah tidak mengikut opsyen mereka. Ini dikukuhkan lagi melalui data opsyen guru yang dikeluarkan oleh Bahagian Perancangan dan Penyelidikan Dasar Pendidikan 2011, Didapati peratusan guru yang mengajar tidak mengikut opsyen adalah tinggi. Oleh itu, guru-guru perlu meningkatkan kemahiran sukan mereka bagi memastikan pelaksanaan DIMIS dilaksanakan sebaiknya kepada murid-murid.

Bagi hasil dapatan kajian elemen kemudahan sukan berada pada tahap yang sederhana adalah mungkin disebabkan peralatan sukan yang digunakan untuk pelaksanaan DIMIS tidak mencukupi dan berada dalam keadaan yang uzur. Perkara ini adlaah sama dengan kajian yang dijalankan oleh Tuan Syarifah Atifah, Nor Maslina dan Mohd Zulfazli (2013) apabila mendapati kemudahan sukan yang disediakan di Politeknik Banting berada pada tahap

sederhana dan banyak kemudahan sukan masih belum dapat berfungsi sepenuhnya kerana masih dalam proses pembaikan dan penyenggaraan.

Selain itu, kemudahan sukan berada pada tahap yang sederhana mungkin disebabkan kekurangan peruntukan kewangan daripada pihak kerajaan bagi mempunyai kemudahan sukan yang lengkap. Kajian Husaina, Ranjeetham dan Muhammad Faizal (2015) menunjukkan bahawa peruntukan yang diberi oleh kerajaan tidak mencukupi bagi mendapatkan kemudahan-kemudahan yang diperlukan oleh sekolah dan bagi meningkatkan pencapaian prestasi murid. Kemudahan sukan yang tidak lengkap dan kurang akan menjadikan proses pembelajaran dan pengajaran DIM1S tidak dapat dilakukan sebaiknya. Oleh itu, guru-guru yang terlibat perlu untuk mengenalpasti langkah terbaik dengan menggunakan kemudahan sukan yang ada.

Secara keseluruhan, ujian t bebas digunakan untuk melihat perbezaan pelaksanaan DIM1S berdasarkan faktor jantina dan kategori sekolah. Analisis ujian t bebas menunjukkan terdapat perbezaan yang signifikan bagi elemen kemahiran antara guru lelaki dan guru perempuan terhadap pelaksanaan DIM1S. Min elemen kemahiran terhadap pelaksanaan DIM1S bagi guru lelaki adalah lebih tinggi berbanding guru perempuan. Guru lelaki mempunyai kemahiran yang lebih daripada guru perempuan mungkin disebabkan guru-guru lelaki lebih terlibat secara langsung dengan aktiviti-aktiviti sukan. Manakala guru-guru perempuan sedikit terhad, terutama selepas berkeuarga. Ini dikukuhkan dengan dapatan kajian Syed et al (2014) mendapati di Institut Pendidikan Guru didapati pelajar lelaki lebih aktif bersukan berbanding pelajar perempuan. Jika dilihat digelanggang-gelanggang permainan pada waktu petang, didapati bilangan pelajar lelaki lebih ramai daripada pelajar perempuan. Pelajar perempuan hanya kelihatan bermain pada waktu Pendidikan Jasmani atau aktiviti kokurikulum.

Menurut Napolitano (2000) pula, minat perempuan terhadap sukan berkurangan apabila meningkat dewasa dan diantara mereka juga yang tidak aktif disebabkan memberi penumpuan kepada anak masing-masing setelah melahirkan anak. Fox dan Rickards (2002) juga menunjukkan perempuan kurang meminati sukan berbanding dengan lelaki yang mempunyai minat tinggi terhadap sukan tertentu. Namun, tidak terdapat perbezaan yang signifikan antara guru lelaki dan perempuan bagi elemen komitmen, kefahaman dan kemudahan sukan terhadap pelaksanaan DIM1S. Analisis ujian t bebas juga menunjukkan tidak terdapat perbezaan yang signifikan bagi keempat-empat elemen iaitu kemahiran, komitmen, kefahaman dan kemudahan sukan berdasarkan kategori sekolah. Dapatan ini menunjukkan faktor kategori sekolah tidak mempengaruhi elemen-elemen pelaksanaan DIM1S. Dalam maksud yang lain, pelaksanaan DIM1S di sekolah bandar dan sekolah luar bandar adalah sama dan selaras garis panduan yang telah ditetapkan oleh pihak kementerian.

Kesimpulan dan Cadangan

Berdasarkan kepada perbincangan, didapati guru-guru di sekolah menengah daerah Kluang, Johor mempunyai tahap yang tinggi bagi elemen kefahaman manakala tahap yang sederhana bagi elemen komitmen, kemahiran dan kemudahan sukan terhadap pelaksanaan DIM1S. Faktor tarikan murid untuk minat menyertai aktiviti DIM1S di sekolah membuatkan guru-guru perlu untuk memberikan komitmen sepenuhnya setiap kali DIM1S dijalankan dan guru-guru yang mempunyai pengetahuan yang baik akan menyebabkan kefahaman guru terhadap

pelaksanaan D1M1S berapa pada tahap yang tinggi. Dalam pada itu perbezaan antara guru lelaki dan guru perempuan dalam pelaksanaan D1M1S bagi elemen kemahiran menunjukkan bahawa guru lelaki lebih berkemahiran berbanding guru perempuan. Faktor minat dan penglibatan guru dalam aktiviti fizikal itu sendiri memainkan peranan penting kepada tahap kemahiran yang mereka miliki. Secara keseluruhannya, kajian ini dapat memberi manfaat kepada pihak sekolah dan pihak Kementerian Pendidikan Malaysia yang terlibat secara langsung dalam pelaksanaan D1M1S. Kajian ini merupakan usaha pengkaji untuk mengenalpasti dan mengkaji pelaksanaan D1M1S dalam kalangan guru sekolah menengah di daerah Kluang, Johor agar pihak sekolah dan kementerian dapat melihat keberkesanan dasar ini setelah dilaksanakan. Justeru, elemen-elemen yang ada bagi pelaksanaan D1M1S dijelaskan dengan terperinci agar keadaan ini seterusnya membolehkan pihak sekolah dan kementerian untuk memperhalusi serta membuat semakan semula segala bentuk kerja yang telah dijalankan bagi memperbaiki kekurangan yang ada.

Rujukan

- Ali Maksum. (2008). Kualitas guru Pendidikan Jasmani di sekolah: Antara harapan dan kenyataan. *Fakultas Ilmu Keolahragaan: Universitas Negeri Surabaya*.
- Asri Marsidi & Hamrila Abdul Latip. (2007). Faktor-faktor yang mempengaruhi komitmen pekerja di organisasi awam. *Jurnal Kemanusiaan*. 10, 56-64.
- Baquet, G. S., Berthoin, E., & Van Praagh (2002). Are intensified physical education sessions able to elicit heart rate at a sufficient level to promote aerobic fitness in adolescents? *Res.Q. Exerc.Sport*, 73, 282-288.
- Clark, C. M., & Yinger, R. J. (1977). Research on Teacher Thinking. *Curriculum Inquiri*. 7(14).
- Clark, C., & Peterson, P. (1986). Teachers' Thought Processes. Dalam Wittrock, M.C. (ed.). *Handbook of Research on Teaching*, Edisi ke 3, New York: Macmillan Publishing Company.
- Conner, R., Hynd, G. W., Quac.kenbush. A, Kramer, R., & Weed. W. (1992). Clinical utility of the WISCR and the French Pictorial Teet of Intelligence with Native American primary grade children. *Perceptual and Motor Skills*. 49, 480-482.
- Dobbins, M., De Corby, K., Robeson, P., Husson, H., & Tirilis, D. (2009). School-based physical activity programs for promoting physical activity and fitness in children and adolescents aged 6-18. PubMed an 21;(1):CD007651
- Fauzi Hussin, Yahya Don, Mohd Sofian O. F., Yaakob Daud, Arumugan a/l Raman, Ismail H. A., Muhamadul B. Y. (2014) Co-Curricular Management Practices Among Novice Teachers In Malaysia. *Asian Journal Of Education And E-Learning* (ISSN: 2321 - 2454).
- Fox, K., & Rickards, L. (2002). Sport and leisure: Result from the sport and leisure module of the 2002. General household survey: National Statistic, London.
- Fullan & Suzanne Stiegelbauer. (1992). The New Meaning of Educational Change, *2nd Edition*. New York: Teachers College Press.

- Ghani Hj Talib (1996). Pembinaan Instrumen: Ceramah Kursus Penyelidikan Pendidikan, Anjuran Bahagian Pendidikan Guru, Kementerian Pendidikan Malaysia, 12-13 Ogos 1996.
- Greenwald, R., Hedges, L. & Laine, R. 1996. The effect of school resources on student achievement. *Review of Educational Research* 66: 361-396.
- Hargreaves, D. H. (2011). System redesign for capacity building. *Journal of Educational Administration*. 49(6), 685-700.
- Herscovitch, L., & Meyer, J. P. (2002). Commitment to organisational change: Extension of a Three-Component Model. *Journal of Applied Psychology*, 87, 474-487.
- Husaina Banu Kenayathulla, Ranjeetham Subramaniam, Muhammad Faizal A. Ghani (2015) Pengurusan kewangan di sekolah jenis kebangsaan tamil di Kuala Kangsar, Perak: Satu kajian kes. *Jurnal Kepimpinan Pendidikan*. Volume 2, Issue 4.
- Julismah Jani, Boon, O. K., Mohd Sani Madon, Hishamuddin Ahmad, Nurhaziyanti Mohamad Khalid & Yusof Ahmad (2009). Pendekatan pengajaran gaya belajar dan jenis penilaian dalam mata pelajaran Sains Sukan di sekolah menengah. *Jurnal Pendidikan Malaysia*, 34(2), 81-91.
- Kementerian Belia dan Sukan. (2009). *Dasar Sukan Negara*. Kuala Lumpur.
- Kementerian Pendidikan Malaysia. (2011). Panduan Pelaksanaan Dasar Satu Murid Satu Sukan. *Perpustakaan Negara Malaysia*. ISBN 978-983-3444-32-8
- Kementerian Pendidikan Malaysia. (2012). Kajian Impak Pelaksanaan Dasar 1 Murid 1 Sukan. *Bahagian Sukan, Sektor Pelajaran*.
- Lee, S. M., Burgeson, C. R., Fulton, J. E., & Spain, C. G. (2007). Physical education and physical activity: Results from the School Health Policies and Programs Study 2006. *Journal of School Health*, 77, 435-463.
- Lily Suriani Mohd Arif, Ungku Norulakmar Ungku Ahmad & Siti Aisyah Abdul Rahman. (2004). Hubungan kepuasan komunikasi dengan komitmen terhadap organisasi di kalangan pekerja teknikal: Kajian kes di Flextronics International, Senai Johor. Skudai: Universiti Teknologi Malaysia.
- Masmawi Mohd Nor & Mohd Sofian Omar Fauzee (2006). Memotivasikan pelajar dalam Pengajaran Pendidikan Jasmani. Shah Alam : Karisma Publications.
- Mohamad Najib Abdul Ghafar. (1999). Penyelidikan Pendidikan. Skudai: Penerbitan Universiti Teknologi Malaysia
- Mohd Anuar Abd. Rahman & Md Yusof Md Yunos. (2008). *Pengetahuan, kemahiran dan sikap setiausaha sukan di dalam mengurus sukan sekolah*. Tesis Universiti Teknologi Malaysia.
- Mohd Fuad Razali (2007). "Manfaatkan PIBG Untuk Kejayaan Sekolah." *Pendidik* 40. 44-45
- Mohd Majid Konting. (1990). Kaedah penyelidikan pendidikan. Kuala Lumpur: dewan Bahasa dan Pustaka
- Mohd. Najib Abdul Ghafar (2003). Reka Bentuk Tinjauan Soal selidik Pendidikan. Skudai: Penerbit Universiti Teknologi Malaysia
- Nadhratul wradah Salman. (2000). Women and sport in Malaysia. Opportunities and barriers.3 ICHPER. SD Asia Congress 23-26 November 2000.
- Napolitano, M. A. (2000). Breaking barriers to increased physical activity. *Journal of Physical Education, Recreation and dance*. 74.

- Naylor, P. J., & McKay, H. A. (2009). Prevention in the first place: schools a setting for action on physical inactivity. *British Journal of Sports Medicine*, 43(1), 10-13.
- Nemet, D., & Cooper, D. M. (2002). Exercise, diet, and childhood obesity: the GH-IGF connection. *Journal of Pediatric Endocrinology and Metabolism*, 15, 751-757.
- Nur Hafizoh Idrisa & Rohana Hamzaha (2012). Nilai Profesionalisme Bakal Guru Berteraskan Indikator Standard Guru Malaysia (SGM). *Jurnal Teknologi (Social Sciences)* 60 (2013) 31–37
- Othman. M. Y. (2004). *Pemikiran Kreatif Ke Arah Kecemerlangan*. Selangor: Aras Mega Sdn. Bhd.
- Ruzita, A.T., Wan Azdie M. A. B., & Ismail M. N. (2007). The effectiveness of nutrition education programme for primary school children. *Mal J Nutr* 13(1):45-54.
- Saemah, R., Ruhizan, M. Y., Ramlee, M., & Kamaruddin, T. (2007). Development of Generic Employability Skills through Peer Interaction and Contextual Teaching and Learning.
- Sallis, J. F., & McKenzie, T. L. (1991). Physical education's role in public health. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 62, 124-137.
- Sapora Sipon. (2007). Keberkesanan kaunseling kelompok pemusatan insan, rasional emotif tingkah laku dan psikologi kognitif ad-Din ke atas tahap tekanan, kepuasan kerja, strategi berdaya tindak dan sokongan social guru. Tesis Dr Fal. Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Sulaiman, E. (2003). Modul Pengajaran Asas Pedagogi Jabatan Asas Pendidikan, Fakulti Pendidikan. UTM: Cetak Ratu Sdn. Bhd.
- Syarifah Maimunah Syed Zin (2003). The crucial role of English in the implementation of the 'Teaching of Mathematics and Science in English' policy with highlights on Support Programmes in English. Kertas kerja dibentangkan di ELTC EteMS Conference 2003: Managing Curricular Change, 2 hingga 4 Disember 2003, Kuala Lumpur.
- Syed Kamaruzaman Syed Ali. Muhamad Akbar Zahidi. Rahmad Sukor Ab. Samad. Wee, A.S.S.L. (2014). Faktor Kekangan Ibu Bapa Dan Persekitaran Sekolah Dalam Pelaksanaan Pengajaran Pendidikan Jasmani Di Sekolah Rendah. *Jurnal Kurikulum & Pengajaran Asia Pasifik*. Bil. 2 Isu 2
- Tuan Syarifah Atifah Tuan Mat Zin, Normaslina Jamil & Mohd Zulfazli Raub Khan. (2013). *Tahap kepuasan pelajar terhadap kemudahan dan perkhidmatan prasarana yang disediakan di Politeknik Banting Selangor bagi Sesi Disember 2012*. 2nd International Seminar on Quality and Affordable Education.
- Wan Anita Wan Abas & Azizah Hamzah. (2013). Media dalam kehidupan dan perkembangan kanak-kanak. *Jurnal Pengajian Media Malaysia*, Vol. 15, No. 2, 2013: 27–39.
- Zulkifli Awang (2012). Strategi pengajaran mata pelajaran Pendidikan Jasmani yang berkesan. Disertasi Sarjana Pendidikan yang tidak diterbitkan, Universiti Malaya, Kuala Lumpur.

✉ Mohamad Firdaus Ahmad
Fakulti Pendidikan,
Universiti Kebangsaan Malaysia,
Malaysia
E-mail: firdaus_6446@yahoo.com